

forbudt at købe sig til samleje med en prostitueret under 18 år.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at jeg i den folketingsssamling forventer at fremsætte lovforslag, som vil skærpe lovgivningen yderligere på disse punkter:

Samtidig med den skærpede lovgivning er der også blevet taget en række initiativer vedrørende forebyggelse, efterforskning og retsfulgning af sager om seksuelt misbrug af børn. Og som et af de seneste bidrag på området afleverede en arbejdsgruppe under Justitsministeriet i midten af september 2002 sin betænkning om gennemførelse af straffesager om seksuelt misbrug af børn.

Regeringen lægger overordentlig stor vægt på, at de personer, der udsætter børn for seksuelle overgreb, bliver retsforfulgt og straffet. Straffesager om seksuelt misbrug af børn indebærer en vanskelig afvejning mellem to forskellige hensyn, nemlig på den ene side de almindelige retssikkerhedsmæssige hensyn til den mistænkte og på den anden side hensynet til, at barnet oplever den mindst mulige belastning i forbindelse med hele straffesagens forløb.

Jeg skal ikke her gennemgå betænkningen nærmere, men blot fremhæve, at arbejdsgruppen efter en meget nøje afvejning af disse hensyn kommer med en række gode forslag til, hvordan vi fremover bør gennemføre straffesager om seksuelt misbrug.

Betænkningen har været sendt i en bred høring hos relevante myndigheder og organisationer, heriblandt flere organisationer, som beskæftiger sig med børns rettigheder og vilkår, og Justitsministeriet er for tiden ved at bearbejde høringssvarene med henblik på, at der kan fremsættes lovforslag i denne folketingsssamling.

Det er samtidig klart, at spørgsmålet om strafforfølgning selvsagt ikke kan stå alene. Det handler jo i sagens natur først og fremmest om at sætte ind med forebyggelse.

Som sagt vil vi gøre alt, hvad vi kan, for at vores børn ikke bliver udsat for disse frygtelige overgreb. Det er overgreb, som oftest finder sted i det skjulte og bliver begået af personer, som børnene kender og stoler på.

Det er derfor også overordentlig vigtigt, at vi i den videre indsats forener al den viden og alle de kræfter, som allerede i dag arbejder for at bekæmpe og forhindre overgreb på børn.

Jeg indbød tidligere i år en lang række myndigheder og organisationer til et møde i Justitsministeriet for at høre deres bud på, hvad der

bør indgå i den fremtidige indsats til bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn.

Med afsæt bl.a. i de tanker, som kom frem på dette møde, og på baggrund af den betænkning, som nu foreligger fra Justitsministeriets arbejdsgruppe, har jeg sammen med socialministeren igangsat et arbejde med henblik på at tilrettelægge en samlet national handlingsplan til bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn.

Kl. 16.40

Tanken med handlingsplanen er at lave en samlet beskrivelse af indsatsområderne i forbindelse med bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn. Og med udgangspunkt i den indsats og viden, som vi allerede har, er det hensigten at vurdere, om der er områder, hvor der er behov for at styrke indsatsen endnu mere, og få klarlagt, om der er områder, hvor vi i dag mangler viden, som eventuelt vil kunne være med til at forhindre, at børn bliver udsat for seksuelle overgreb. Tanken er, at handlingsplanen skal være klar til offentliggørelse i foråret.

På den baggrund er jeg glad for, at forslagsstillerne også har den opfattelse, at der bør udarbejdes en national handlingsplan til beskyttelse af børn mod seksuelt misbrug.

Regeringen og forslagsstillerne er helt enige på dette område. Det gælder også med hensyn til, at handlingsplanen bl.a. bør indeholde en status over de initiativer, som allerede er taget på området, og bør have et bredt sigte og indeholde både juridiske, sociale og sundhedsmæssige aspekter. Som jeg allerede har understreget, bør der selvsagt fokuseres på den forebyggende indsats.

I det beslutningsforslag, som Socialdemokratiet har fremsat, er der anført ni konkrete tiltag, som forslagsstillerne mener, at en handlingsplan skal indeholde. Til det vil jeg sige, at det efter regeringens opfattelse endnu er for tidligt at lægge sig fast på de enkelte elementer i en handlingsplan. De mere konkrete tiltag må vel mest naturligt bero på en vurdering af behovet på de forskellige områder, og det er det, vi nu er i gang med.

I forhold til de konkrete tiltag, som er indeholdt i beslutningsforslaget, kan jeg i øvrigt nævne, at bl.a. forslaget om, at afhøring af børn skal foregå på en måde, der er tilpasset børns præmisser, også indgår i anbefalingerne fra den tidligere omtalte arbejdsgruppe under Justitsministeriet. Det samme gælder forslaget om, at afhøringerne skal foretages i børnevenlige lokaler.